

Informační Bulletin zima 2008

Hospic Anežky České

Vychází třikrát ročně
a informuje své čtenáře o svých aktivitách a činnosti

Hospic Anežky České je nestátní charitní zařízení pro těžce nemocné a je střediskem Oblastní charity Červený Kostelec

Vážení přátelé a příznivci Hospice Anežky České,

opět se přiblížil konec roku, který byl pro nás všechny naplněný prací, mnoha zážitky, úsilím v překonávání překážek a radosti z dosažených cílů. S mnohými z vás jsme spojeni ve snaze učinit vše proto, aby se těžce nemocným dostalo té nejlepší péče a nezůstávali na okraji zájmu. Jsme vděční za podporu, které se hospici od vás dostává.

Držíte v ruce závěrečné číslo již 2. ročníku Informačního bulletinu, jehož smyslem je vzájemné sblížení se všemi, kteří se o hospicovou péči zajímají, mají v této oblasti své zkušenosti nebo naopak o této péči nejsou zatím informováni. Záměrem publikace je také odstranění předsudků, často spojených s pojmem hospic.

Letos do konce října bylo přijato 312 pacientů, v průběhu 13 let provozu hospice posloužil odborný personál 4 763 nemocným a jejich rodinám.

S vaší pomocí a prostřednictvím benefičních akcí se nám podaří vybavit čtyřlůžkový pokoj v hospici zvedacím zařízením s traverzovým posuvem a vytrvale pracujeme na rozjiždění regionální domácí hospicové péče.

V tomto čísle Informačního bulletinu vám přiblížíme, jak funguje v našem zařízení dobrovolnictví. Dobročinnost provází člověka od nepaměti jako jedna z důležitých ctností, které v našem "západním" světě mají kořeny v křesťanství, a to bez ohledu na to, zda jsme věřící či ne. Navazuje na tradice křesťanské pomoci bližním. Ježíš říká: „Co jste učinili jednomu z mých nejmenších, mně jste učinili.“

Vážení přátelé, vaše podpora nejenom finanční, ale také morální či duchovní je pro nás velmi důležitá. Příložená složenka nebo dárcovská DMS je jednou z možností jak se můžete, pokud vám to situace dovolí, podílet na důstojné a všestranné péči o naše nemocné i v době všeobecné ekonomické nejistoty. Finanční prostředky budou použity na zajištění provozu hospice a další rozvoje jeho služeb.

V závěru Vám přejeme pokud možno pokojný advent, požehnané vánoční svátky a do příštího roku zdraví, sílu a každodenní radost z dobra, které stále ještě můžeme konat, každý tím jedinečným způsobem, určeným právě jemu.

Za pracovníky hospice:

Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
ředitel

Domov

Domov je teplo
a dveře, které neotvíráš sám -
kde klíče nejsou jenom pro Tebe,
kde ticho přehluší zvuk zámku
a přichází ten, kdo Tě má rád.

Domov je úl, kam znaven přicházíš
a čerpáš nových sil,
domov je místo,
kde sladkost něhy poznáváš -
přijímáš štěstí a rozdáváš lásku.

Domov je úl, kde je plno shonu,
Když rodinný stůl je zaplněn,
kde život pulzuje ve více srdcích
a nemusíš se dívat do prázdných stěn.

Domov je regál knih,
ke kterým se vracíš tak rád
a stará alba vzpomínek
na dětské krůčky, na první ples
a která s úsměvným povzdechem otvíráš.

Domov je láska, domov je teplo,
Domov je všechno, co máš tak rád,
úsměvy dětí, táty a mámy,
na které po letech tak často vzpomínáš.

Anna Rusová

„Podpořit dobrou věc už nemůže být snadnější.“

Odešlete dárcovskou SMS
ve tvaru: **DMS HOSPICK** na číslo **87777**

Nyní můžete nově přispívat pravidelně každý měsíc po dobu jednoho roku. Stačí odeslat SMS ve tvaru **DMS ROK HOSPICK** na číslo **87777** a každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč.

Více informací najdete na www.darcovskasms.cz

Cena jedné DMS je 30 Kč organizace obdrží 27 Kč

Rozhovor s Hanou Tošovskou - koordinátorkou dobrovolníků

1. Jaké poslání máš v Oblastní charitě? Co tato práce obnáší?

Kromě toho, že dělám recepční v hospici, jsem též koordinátorkou dobrovolníků. Mým úkolem je přijímání nových dobrovolníků, péče o ně, rozděluji jim služby, organizuji společná setkávání a kulturní akce, vedu databázi dobrovolníků.

2. Co to vůbec znamená dobrovolnictví? Jaký máš vztah k dobrovolné práci Ty? Dělala jsi někdy dobrovolnici?

V hospici dobrovolnou činnost vykonávají většinou místní obyvatelé, a to bez nároku na mzdu. Je to určitý druh dárcovství, při kterém lidé věnují svůj čas, schopnosti a

Na provoz Hospice můžete přispět jakoukoliv částkou na účet u KB: 8282670227/0100 var. sym. 5550. Děkujeme!

zájem. Dělají to s vědomím vlastní užitečnosti a přináší jim to radost.

Sama také ráda pomáhám, i moji rodiče zde v hospici působí jako dobrovolníci. Jenom někdy chybí čas. Mám tři děti, kluka a dvě děvčata, 16, 19, a 22 let. I když jsou již velcí, tak mámu stále potřebují.

3. Proč hospic používá služeb dobrovolníků? Jakou práci zde zastávají?

Dobrovolníci přinášejí novou hodnotu do hospice. Přijímají zde službu, na kterou nemáme pracovní kapacity. Dělají například službu v recepci, v čajovně, věnují se nemocným, dělají administrativní práce, údržbu prádla, péči o výzdobu a květiny apod. Dobrovolnice slečna Zuzana Matoušová, vede pro hospic kroniku.

4. Co je třeba k tomu, aby se člověk mohl stát dobrovolníkem v Hospici Anežky České?

Pro jakoukoliv práci v hospici, tedy i dobrovolnou, jsou třeba určité předpoklady. Mělo by se jednat především o lidi, kteří mají na mysli dobro nemocných.

U nemocných pomáhají lidé, kteří projevují vůči nemocným empatii - schopnost soucítit, vžít se do jejich situace. Dobrovolníci neprovádějí žádné zdravotnické úkony. Druh práce vybíráme společně na určitou dobu a oboustranně pak hodnotíme, zda vybraná práce danému člověku vyhovuje. Když zájemce o dobrovolnou práci neznáme, tak požadujeme nějaké doporučení, třeba zaměstnavatele nebo farnosti a výpis z trestního rejstříku. S každým dobrovolníkem sepíšeme pak smlouvu.

Paní Hana Tošovská
koordinátorka dobrovolníků

5. Kolik má hospic dobrovolníků? Jakým způsobem hledá hospic nové dobrovolníky? Je to snadné?

V současné době máme asi 50 dobrovolníků a z toho asi 25 pomáhá pravidelně. Hledat nové dobrovolníky je v dnešní době problém, lidé jsou hodně vytížení a často zde hraje roli i určitá bariéra, strach ze smrti. Nabídku na dobrovolnou práci máme na hospicových webových stránkách, také ji občas posíláme do různých církevních zařízení a farností.

6. Čím hospic motivuje dobrovolníky?

Dobrovolníkům nabízíme možnost vzdělávání v kurzu domácího ošetřování, kde se blíže mohou seznámit s problematikou ležících pacientů a také vhodnou literaturu. Pořádáme jedenkrát ročně výlet a setkání s vedením Oblastní charity. Dobrovolníky motivuje především vlastní práce, přináší jim radost a pocit, že jsou užiteční a někam patří. Velmi si jich osobně vážím. Převážně mají okolo 70 let a

jsou neskutečně obětaví, vstřícní a aktivní.

7. Co motivuje Tebe? Máš oblíbený citát?

Baví mě práce s lidmi a jsem ráda, že mohu pracovat v prostředí, kde se ctí křesťanské principy. Když přijdou nějaké problémy, které nemohu změnit, tak myslím na citát Jamese Kellera: „**Nenaříkej nad temnotou ve světě, hleď raději rozsvítit malé světlo.**“

*Děkujeme za rozhovor,
Připravila Eva Wagenknechtová*

Rozhovor s Martou a Ladislavem Šislerovými. Moto: „Snad jsi to nevzdala?“

1. Pracujete již 13 let jako aktivní dobrovolníci v Hospici Anežky České. Jak jste se o potřebě hospice dozvěděli? Co přispělo k tomu, že jste se pro tuto práci rozhodli?

Před vznikem hospice v Červeném Kostelci zde měla přednášky paní doktorka Svatošová o smyslu vznikajícího hospice, o plnosti života až do konce. Sami jsme v této oblasti měli neblahou zkušenost, kdy moje sestra umírala na rakovinu v nemocnici v Hradci Králové. Tehdy bylo zcela jiné pojetí péče o umírající. Návštěvy byly velmi omezené a bylo nám řečeno, že nemocná stejně nic nevnímá. My dnes víme, jak je důležité být nemocnému na blízku a držet ho za ruku. Těžce jsme tehdy odloučení snášeli, protože nás k sestře nepustili. Když jsme se na základě přednášek dozvěděli, že vzniká zařízení se zcela jiným pojetím, tak jsme si řekli, že péči, kterou jsme nemohli prokázat vlastním, prokážeme opuštěným lidem zde v hospici. Postupně jsme byli již oba v důchodu a hlídali jsme vnoučata. Zaregistrovali jsme se jako dobrovolníci a pro práci jsme si vyhradili pondělky. Každý sloužíme na jednom patře.

Marta a Ladislav Šislerovi

2. Je asi ojedinělé, že tuto práci děláte společně s manželem, kdo koho ovlivnil?

Stykáme se s rodinami, které mají také touhu sloužit druhým. Třeba jedna žena převzala do péče 9 dětí, sama zůstala svobodná. S údivem jsme hleděli, jak to vše dobře zvládá a organizuje. S manželem děláme vše společně i doma. Máme dobré manželství, také jsme spolu již mnoho zažili. Vychovali jsme 4 děti: dvě vlastní a dva chlapce adoptované. Prvního chlapce jsme si přivezli z Trutnova, o dva roky později jsme mu hledali kamaráda v dětském domově v Broumově. Tam nám „nabízeli“ více dětí, které jsme si brávali na víkend domů, ale bylo to psychické utrpení pro všechny, když jsme je opět vraceli zpět do ústavu. Jednoho dne jsme si řekli tak dost, vezmeme si do péče toho největšího chudáčka. A tak se také stalo. Pěťovi byly 2 roky, vážil 7 kg! Byl by tam zcela jistě zemřel. Po mnoha peripetiích byl Pěťo volný. A pak přišel i druhý adoptivní syn. V obou případech přišly zcela zákonitě ke slovu geny a s nastupující pubertou skončily pro celou naši rodinu radostné časy. Nastaly největší zkoušky našeho života. Mladšímu synovi trvalo mnoho let, než našel správnou cestu. My můžeme jen doufat, že už z ní nesejde. Je

toho velmi mnoho, čím jsme prošli a co nás v životě nasměrovalo.

3. Jak to vše v hospici začalo, co se za ta léta změnilo?

Když jsme začínali, bylo v hospici mnoho lidí na delší dobu a často je nikdo nenavštěvoval. Lidé se sami sháněli po člověku, se kterým by si mohli popovídat. Hledali jsme vhodnou četbu, zastavili se u pěkné myšlenky a rozmlouvali o životě. Také jsme nakoupili, co bylo třeba. Jedné slepé paní jsme chodili předčítat. Nebo třeba manžel vyhledal odbornou literaturu o letectví pro bývalého letce, který byl v hospici také dlouho, a vyprávěli si o létání. Prostě se snažíme vždy najít cestu k nitru člověka. Dnes je situace někdy trochu jiná. Je více těch, kteří své blízké doprovázejí, a to je velmi pozitivní! Ale je škoda, že lidé přicházejí do hospice často až na poslední chvíli. To se pak už ztrácí ten smysl péče o celého člověka. Když nemocný už nevnímá ani nemluví, mám potom pocit, že už mu tak mnoho nepomáhám. Přinést rohlík je pro mne moc málo, to může kde kdo! Bolí mě, když není čas na smíření člověka v té horizontální i vertikální rovině a ani na povzbuzení. Když ale mám možnost s lidmi vyprávět, cítím, že to má smysl. Jednou se stalo, že byla přijata paní, která vůbec nekomunikovala. Bylo vidět, že je příliš zahořklá svým osudem. Začala jsem jí vyprávět něco ze svého života a života mých synů. Ona se pak posadila, vyslovila svůj obdiv a řekla: „Mně vůbec nic není! To, co jste mi řekla, mě uzdravilo! Vidím, že na tom nejsem tak špatně.“

Marta a Ladislav Šislerovi

4. Co je podle Vás tou bariérou, která dělá z hospice tabu? Je to pro vás hodně těžké přijít do pokoje a najít prázdnou postel?

Lidé mají strach ze smrti a bojí se umírání. Moje víra v Boha mi pomáhá vidět věci jinak. Víím, že se musím jednou provždy vzdát touhy po konečném řešení problémů, které jsou nad mé síly. Musím se od nich oprostit a svěřit je do rukou Božích. Nemocným říkávám: „Nebojte se, jdete domů!“ Často vídám, jak se podepisuje na tváři odcházejících to, co se odehrává v jejich mysli. V nemocničních zařízeních se stává, že na umírající není dostatek času a ve tváři se pak odráží smutek ze samoty, možná strach i nevyrovnanost. Je to hrozné, když ani v těchto chvílích není čas! U většiny našich nemocných v

hospici můžete vidět klid i úsměv. Jednou jsem měla v hospici přítelkyni, velkou bojovnici, věřící ženu. Do poslední chvíle se snažila sama jít, duševně byla nad problémy. Sama mě povzbuzovala a říkala: „Budu se modlit za Tvé syny.“ Hodně legrace jsme společně prožily. Jednoho dne jsem však přišla a viděla jsem, že je zle. „Snad jsi to nevzdala?“ povídám. „Dej mi pus!“ zněla odpověď...

6. Jaký máte oblíbený citát, nebo knihu?

Modlitba z knihy „U nás v Mitfordu“ Jana Karonová „Pane, dej, ať jsem dnes alespoň pro někoho požehnáním.“ V kuchyni na zdi mám osvědčenou stělnou modlitbu pro každodenní krizové situace! „Pane Bože, Ty víš všechno, Ty víš, jak mě štve. Požehnej mu víc než mně. Amen.“

Děkujeme za rozhovor, Eva Wagenkenchtová

Co jsme spolu s vámi prožili v roce 2008

❄ 14. až 24. března - VELIKONOČNÍ VÝSTAVA malířky Mgr. Evy Skořepové

Účastníci si zde mohli prohlédnout i zakoupit reprodukce obrazů na téma ilustrace křesťanského kalendáře a bolestného růžence, ale i velikonoční výzdobu. Duchovní promluvu vedl Mons. P. Josef Suchár.

❄ 30. března - BENEFIČNÍ KONCERT PAVLA ŠPORCLA, který se vzdal obvyklého honoráře. Výtěžek koncertu činí 81 000 Kč spolu s finančními dary 4 firem. Bude použit na nákup a instalaci zvedacího systému s traverzovým posuvem do pokoje v hospici.

❄ 7. září - BENEFIČNÍ KONCERT FRANTIŠKA NEDVĚDA. Výtěžek koncertu činí 119 100 Kč, spolu s finančními dary osmnácti firem a grantem Nadace Divoké husy. Bude použit na nákup a montáž zvedacího zařízení do čtyřlůžkového pokoje v hospici.

❄ 10. října - SVĚTOVÝ DEN HOSPICOVÉ A PALIATIVNÍ PÉČE. Zprávu o programu a prezentaci některých příspěvků najdete na: <http://www.hospic.cz/uskutecneneakce.php>

❄ 10. října - DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ "POVOLÁNÍ ŽENA" v podání Libuše Švormové

❄ 22. listopadu - BENEFIČNÍ KONCERT SCHOLA GREGORIANA PRAGENSIS, umělecký vedoucí - David Eben. V programu zazněly zpěvy z Franusova kancionálu.

Slavnostní vyhlášení výsledků soutěže
"Šikovné ruce pro hospic 2008"

„Smysluplným se život stane, když v něm jde o něco, co má smysl, co člověka překračuje - ani ne tak co do délky, jako spíše co do výšky a hloubky.“

V. E. Frankl

Soutěž "Šikovné ruce pro hospic 2008"

10. října - v podvečer Světového dne hospicové a paliativní péče proudilo mnoho známých i neznámých tváří do prostor kina Luník v Červeném Kostelci, aby mohlo vidět, co vše dokázaly „Šikovné ruce pro hospic 2008“, a kdo že bude tím nejnápaditějším a nejoriginálnějším tvůrcem a účastníkem soutěže. Páteční večer obohatil svým hudebním uměním mládežnický harmonikový soubor Muzica Harmonica pod vedením Jaroslava Kubečka. Hospic byl v den svého svátku obdarován již potřetí a obdržel přibližně 840 velmi kvalitních a uměleckých předmětů od 167 dárců a organizací. Výtěžek prodeje výrobků k dnešnímu dni činí 49 000 Kč a v úhrnu s podporou partnerských firem činí 80 000 Kč. Všem zúčastněným na projektu velmi děkujeme.

Společně práce do soutěže předaly následující spolky a školy: Klub žen Žaclěř, Pečovatelský dům Červený Kostelec, Farní charita Rychnov n. Kněžnou, Centrum Spirála Pacov, ZŠ Velké Poříčí, ZŠ + MŠ Hořičky, Klub Patchwork Dobruška, ZŠ Žďárky, ZUŠ Černošice, Domov odpočinku ve stáří Justýnka Hronov, Senior klub Abraham Ústí nad Orlicí.

Vyhodnocení soutěže provedla nezávislá odborná porota a výsledek byl následující:

Miláček poroty:

Klienti Domova sv. Josefa v Žirči, ergoterapie - zdobený demižon - III. kategorie

III. kategorie: (dospělí):

Ludmila Sadílková, Horní Bezděkov - keramická kabelka,

Klára Nýčová, Nové Město nad Metují - keramický džbán a zvonečky

Petra Okleštková, Brno - patchworkové výrobky

Věra Vanclová, Jilemnice - šité panenky, dečka

Dům s pečovatelskou službou Červený Kostelec - plastické obrázky a sluníčka

II. kategorie mládež od 10 do 18 let:

Kreativní klub - Domov mládeže a školní jídelna, Pardubice - prostírání

Klub Patchwork Dobruška - Patchworkové výrobky

I. kategorie děti do 9 let:

ZUŠ Černošice, Adélka Pekárková - obrázek

ZŠ Žďárky, Mireček Jirman vyšívaný - obrázek

Všem soutěžícím upřímně blahopřejeme a děkujeme.

Oblastní charita Červený Kostelec
5. května 1170, 549 41 Červený Kostelec
statutární zástupce, ředitel: Ing. Mgr. Miroslav Wajsar,
tel. 491 610 300, sekretariat@hospic.cz, www.ochck.cz,
číslo účtu KB: 8282670227/0100,
řizovatel: Diecézní charita Hradec Králové

Pečuje o terminálně nemocné a umírající.
Poskytuje kvalitní celistvou zdravotní a sociální péči, která zahrnuje potřeby: logické, psychologické, sociální, spirituální.

Hospic Anežky České Červený Kostelec
ředitel: Ing. Mgr. Miroslav Wajsar
ústředna: tel. 491 467 030
www.hospic.cz
sekretariat@hospic.cz
číslo účtu: 8282670227/0100 v.s. 5550

Pečovatelky poskytují starým lidem potřebné pečovatelské úkony. Nejrozšířenější službou je dovoz obědů, nákupů, praní a žehlení prádla, starost o hygienu, donáška léků, doprovody na vyšetření apod.

Charitní pečovatelská služba Červený Kostelec
vedoucí: Lenka Vičková
tel. 491 465 327
www.ochck.cz/pecovatelsky
pecovatelsky@hospic.cz
číslo účtu: 8282670227/0100 v.s. 8002

Je jediným místem v ČR, kde nacházejí opravdové útočiště lidé nemocní roztroušenou sklerózou. V domácí atmosféře s odbornou zdravotní péčí zde mají možnost žít plnohodnotný, aktivní a důstojný život.

Domov sv. Josefa v Žirči u Dvora Králové nad Labem
Žirč 1, 544 04 Dvůr Králové nad Labem
vedoucí: Ing. Václav Osladil, tel. 499 628 500
www.domovsvatéhojosefa.cz
osladil@zirec.hospic.cz
číslo účtu 78-8832560277/0100 v.s. 7081

Centrum volného času a vzdělávání, mateřské centrum; jazykové, hudební, výtvarné kroužky, příměstský tábor, pronájem sportovišť, půjčovna sportovních pomůcek, ubytování.

Háčko Červený Kostelec
vedoucí: Bc. Pavel Melichar
tel. 491 465 148
www.ochck.cz/hacko
melichar@hospic.cz
číslo účtu: 8282670227/0100 v.s. 9000

Hlavním cílem charitní ošetrovatelské služby je poskytovat komplexní ošetrovatelskou péči potřebným lidem v jejich domácím prostředí a pomáhat nemocným zvládat jejich zdravotní handicap.

Charitní ošetrovatelská služba Červený Kostelec
vedoucí: Štěpánka Martincová
tel. 491 463 550
www.ochck.cz/osetrovatelsky
osetrovatelsky@hospic.cz
číslo účtu: 8282670227/0100 v.s. 8001

Pracoviště: chráněná dílna umělecko-tvořivá, počítačová, zahradnictví, kuchyň, prodejna a pracoviště občerstvení. Dílny zaměstnávají lidi zdravotním znevýhodněním.

Chráněné dílny u sv. Anny v Žirči u Dvora Králové n. L.
Žirč 1, 544 04 Dvůr Králové n. L.
vedoucí: Ing. Jana Rezníčková
tel. 499 628 536, www.ochck.cz/dilny
reznickova@zirec.hospic.cz
číslo účtu: 35-6391060277/0100

Kontaktní osoba: Eva Wagenknechtová, pub. relations, Hospic Anežky České, tel.: 491 420 121/27, wagenknechtova@hospic.cz